

at der ved Københavns Maskinistiskole har fundet en meget betydelig Nedgang i Elevantallet Sted, efter at man som Følge af Lovgivningen om Skibsmaskinister i 1911 har skærpet Fordringerne til denne Stand meget betydeligt. Jeg skal endvidere henvise til, at det overfor Landstingsudvalget er blevet oplyst, hvorledes stigende Fordringer til Navigatorstanden har virket i Sverige. Man indførte, vistnok i 1913, i Sverige en ny Navigationsordning, som betød skærpede Fordringer til Navigatorstanden, og uagtet der deroppe paa anden Maade raader gunstigere Forhold for Eleverne — jeg vil f. Eks. mindes, at disse har gratis Undervisning, jeg er dog ikke ikke helt vis derpaa —, har der fundet en kolossal Nedgang Sted i Elevantallet. Eksempelvis var i Gøteborg Navigations-skole — og det er denne, man har henvist til overfor Landstingsudvalget — Elevantallet før 1913 omtrent 45, det er i 1913, altsaa efter den nye Skoleordnings Indførelse, gaaet ned til 19 og endelig i 1914 til 7 Elever, altsaa mod 45 før 1913. Denne Nedgang er saa kolossal, at man ikke kan tænke sig andet, end at andre Omstændigheder end en ny Skoleordning maa have spillet med ind, men den er i alt Fald, synes jeg, dog i nogen Grad egnet til at være vejledende for os i denne Sag. Fremdeles skal jeg henvise til en Udtalelse fra Dansk Styrmandsforening. For ikke at blive misforstaaet vil jeg her stærkt betone, at det er mig bekendt, at Dansk Styrmandsforening senere — vistnok overfor den seneste Kommission — har taget en Stilling, som støtter det foreliggende Lovforslag, men dette forhindrer ikke, at den samme Forening tidligere, i 1908, har fremsat Betragtninger, der kan være vejledende for os i denne Sag, uanset hvilke Konklusioner Foreningen ellers selv har draget af sine Præmisser. Jeg sigter her til et Brev af 1908 fra Dansk Styrmandsforening til Marineministeriet. Foreningen siger her netop med Hensyn til, hvorledes skærpede Fordringer vil virke: „Thi gennemføres dets Forslag“ — her er altsaa Tale om Forslaget om skærpede Fordringer — „vil det kun blive de mest velstillede Sømænd, som kan tage de foreskrevne Eksaminer“. Jeg tillader mig at understrege, at denne Udtalelse fremkom fra en saa kompetent Institution som selve Dansk Styrmandsforening, der dog maa være meget skikkaet til at bedømme, hvorledes strengere Fordringer vil virke, og den fastslaar altsaa udtrykkeligt, at det kun vil blive de mest velstillede, som kan gaa ind i Dæksbefa-

lingsmandsstanden, hvis Fordringerne skærpes. Endelig skal jeg henvise til selve Betænkningen fra Kommissionen af 1911, i hvilken der paa Pagina 31, 2den Spalte, udtales følgende: „Forudsætningen for den her omhandlede Skærpelse bør dog formentlig være, at den ikke for Navigatorerne medfører væsentlig større Udgifter end de med den nu krævede teoretiske Uddannelse forbundne“ — og nu kommer det, jeg vil understrege — „idet man ellers maa nære Frygt for en højst betænelig Formindskelse i Tilgangen til Navigatorstanden“.

Man vil se, at alle disse Udtalelser gaar i samme Retning: forøgede Krav, ringere Tilgang. Jeg spørger da, om det er forsvarligt ved væsentligt forøgede Krav at afskære ubemidlede fra Adgang og at vanskeliggøre Bemandingen af danske Skibe. Det staar for mig, som om det overhovedet kun ud fra to bestemte Hensyn kan være forsvarligt at skride ind overfor den frie Sønæring. Det ene er Hensynet til Sikkerheden paa Søen, det andet er Hensynet til Misbrug af Mandskabet. Det sidste har, saa vidt jeg har kunnet se, ikke ligget for under den foreliggende Sags Behandling, og jeg skal derfor helt se bort fra dette og udelukkende holde mig til Spørgsmaalet om Sikkerheden paa Søen.

Sikkerheden paa Søen forekommer mig overvejende at afhænge af Navigationsdygtigheden hos Dæksbefalingsmændene, og det Spørgsmaal, som maa blive afgørende for dette høje Ting, synes mig derfor at maatte være Spørgsmaalet om, hvorvidt Navigatorernes Dygtighed her i Landet staar Maal med, hvad man kan forlange af dem, og med, hvad der kræves i andre Lande. Naar vi skal bedømme dette Forhold, vil det selvfølgelig være nødvendigt at se hen til, hvad Personer og Institutioner, der i denne Sag ved bedre Besked end vi, mener derom, og jeg skal i mine Betragtninger her tillade mig særlig at se hen til, hvad selve Kommissionen af 1911 og hvad forskellige Personer og Institutioner, der er interesserede i Sagen, har ment om dette Spørgsmaal om Navigatordygtigheden her i Landet. Her foreligger nu et ejendommeligt Tilfælde. Maa jeg i denne Forbindelse

Rettelse.

Sp. 186, L. 10 f. n.: „Staten“, læs: Statsanstalten.